

Hiukan horjahdellen napanuoralla

Se, joka romaanin nimen perustella odottaa äityleihin uppoavaa masuasukijuttua ovispupuilusta ja eppareista, pettyy taatusti. Mari Siliämaan esikoisteoksen naturalistinen kuvaus velvoitteettomaan nuoruuden vaiheeseen jäksähtäneen sinkku-uranaisen elämänmenosta on todenmakuista ja uppoaa myös lukijaan, jolle äitiyskirjallisuuden tematiikka ei sinällään ole henkilökohtaisesti kiinnostavaa.

Siliämaa kuvaa tarkasti niin aikuisiksi varttuneiden tyttöbestisten monisyisiä suhteita kuin mainostoimistomaailman raadollista todellisuutta, jonka keisarin uudet vaatteet -koomisuus on taittomuudessaankin osuvaa. Pelkkää skumppakuplan kepeää chick litiä kirja ei missään nimessä ole - siitä pitävät huolen tarinan tummemmat tunnelmat. Olkoonkin, että se, jolle bridgetjones-tyylinen kaatuilukomiikka uppoaa, löytää teoksesta varmasti myös huumoria.

Ammattikirjoittajan kädenjälki näkyy. Copywriterina leipänsä tienaavan Siliämaan teksti kulkee ja tarina vetää; paikoin vähempikin olisi riittänyt, kun sekä henkilögalleriassa että aikatasoissa riittää. Napakkuus ja pahimpien rönsyjen karsiminen olisi kukaties jäsentänyt myös rakennetta ja jäntevöittänyt tyyliä. Joka tapauksessa esikoisteos on taiten tehty ja sutjakkaa luettavaa. Ajan ja kulttuurin kuvana se antaa myös ajattelemisen aihetta.

Teksti Neena Kuukasjärvi

Mari Siliämaa: Napanuoralla. *Torni kustannus 2012*